

Sygn. akt VI Ga 110/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

Przewodniczący SSO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2017 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt V GC 778/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I i w pkt III w ten sposób, że powództwo oddala i zasądza od powoda R. K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 1.217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego

Sygn. akt VI Ga 110/17

UZASADNIENIE

Powód R. K., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w W., domagał się od pozwanego (...) S.A. w W. zasądzenia kwoty 4.500,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 08 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych tytułem odszkodowania z polisy ubezpieczeniowej za ponowne wydrukowanie dla swojego klienta katalogu, którego pierwszy druk okazał się wadliwy wskutek pomyki w przygotowaniu matryc i w konsekwencji zamiany stron katalogu.

Wyrokiem z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt V GC 778/16, Sąd Rejonowy we Włocławku w pkt I. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.500,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 08 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, w pkt II. oddalił powództwo w pozostałej części, a w pkt III. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 746,00 zł tytułem kosztów procesu (k.114).

W uzasadnieniu wyroku Sąd ten wskazał, że stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny między stronami, a odmowa wypłaty odszkodowania przez pozwanego ubezpieczyciela wynikał z odmiennej interpretacji postanowień OWU (...) ustalonych uchwałą Zarządu (...) SA z dnia (...) r. (...) (dalej owu). Pozwany ubezpieczyciel nie uznawał żądania pozwu podnosząc, iż zgodnie z treścią § (...)owu ochrona ubezpieczeniowa nie obejmuje roszczeń wynikających z rękojmi, gwarancji lub przepisów o sprzedaży konsumenckiej oraz szkód, które mogłyby być zaspokojone na podstawie tych przepisów. Z kolei powód nie godząc się z tym stanowiskiem wskazywał, że odmowa wypłaty odszkodowania jest bezpodstawna mając na uwadze, że strony zawierając umowę ubezpieczenia tj. polisę

ubezpieczeniową(...) (...) Nr (...) rozszerzyły zakres ubezpieczenia o odpowiedzialność cywilną za produkt w postaci klauzuli nr (...), która rozszerzyła zakres odpowiedzialności o szkody wyrządzone przez producenta w związku z wprowadzeniem produktu do obrotu.

Zdaniem Sądu Rejonowego powołanie się przez pozwanego na zapis §(...) owu jest całkowicie chybione, gdyż przepis ten mógłby mieć jedynie zastosowanie w przypadku braku rozszerzenia odpowiedzialności ubezpieczyciela; w przypadku zaś rozszerzenia zastosowanie może mieć jedynie „przepis” szczególny – klauzula (...). Klauzula ta zaś w żaden sposób nie wyklucza odpowiedzialności ubezpieczyciela za produkt, czy to z tytułu rękojmi, gwarancji lub z przepisów o sprzedaży konsumenckiej (zresztą niemających zastosowania w niniejszej sprawie w relacji pozwany – jego kontrahent, który też jest przedsiębiorcą). Sąd ten podkreślił jednocześnie, iż nawet, gdyby uznać, że przepis § (...)owu miałby zastosowanie w sprawie to zgodnie z art. 385 k.c. strony związane byłyby umową, gdyż takie brzmienie owu byłoby bowiem sprzeczne z umową – tu samą istotą rozszerzenia odpowiedzialności ubezpieczyciela. W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, iż rozszerzenie odpowiedzialności za produkt zawarte w umowie stron obejmowało przypadek stanowiący podstawę odpowiedzialności powoda wobec kontrahenta, objęte zostało polisą nr (...). Inna interpretacja tego punktu umowy zakładałaby całkowicie puste postanowienie, według którego ubezpieczyciel pobierałby jedynie dodatkową składkę nie świadcząc nic w zamian.

Sąd pierwszej instancji miał też na uwadze, że rozszerzenie odpowiedzialności zakładało franszyzę redukcyjną w kwocie 1.000,00 zł co oznaczało, że o taką kwotę będzie pomniejszone każde odszkodowanie (§ (...) owu). W tej sytuacji z kwoty 4.500,00 zł dochodzonej przez powoda należało pomniejszyć odszkodowanie o kwotę 1.000,00 zł do kwoty 3.500,00 zł. O kosztach procesu Sąd ten orzekł po myśli art. 100 k.p.c. mając na uwadze, że roszczenie powoda okazało się zasadne w 78 % , a więc koszty należne powodowi to kwota 746 zł z łącznej kwoty kosztów wynoszącej 1.300,00 zł. Z kolei koszty pozwanego w łącznej kwocie 1.217,00 zł, mając na uwadze, że roszczenie było niezasadne w 22 % zamknęły się kwotą 268,00 zł (k.1201-121).

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w części tj. w pkt I i w pkt III zarzucając zaskarżonemu wyrokowi:

1) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść wydanego wyroku tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę treści oświadczeń woli złożonych przez strony przy zawieraniu umowy ubezpieczenia i błędną ocenę zapisu § (...) owu, w tym klauzuli (...)mających zastosowanie w zawartej pomiędzy stronami umowie ubezpieczenia i w konsekwencji ustalenie, że na mocy zawartej umowy ubezpieczenia OC pozwany przejmuje odpowiedzialność i odpowiada wobec kontrahentów powoda za szkody wynikające z rękojmi, gwarancji lub przepisów o sprzedaży konsumenckiej oraz za szkody, które mogą być zaspokojone na podstawie tych przepisów,

2) naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 822 k.c. poprzez uznanie, iż w następstwie zawartej umowy ubezpieczenia OC pozwany zobowiązał się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone przez powoda osobom trzecim i w konsekwencji błędnego ustalenia stanu faktycznego poprzez ustalenie, iż w przypadku rozszerzenia odpowiedzialności powoda za produkt-klauzula (...) nie mają zastosowania wyłączenia odpowiedzialności pozwanego za produkt czy to z tytułu rękojmi, gwarancji lub przepisów o sprzedaży konsumenckiej.

Mając na uwadze powyższe apelujący wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości,
- 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu apelacji pozwany szerzej omówił podniesione w jej petitum zarzuty (k.126-128).

Powód w odpowiedzi na apelację pozwanego wniósł o jej oddalenie w całości jako nieuzasadnionej i o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję według norm przepisanych (k.133-134).

Sąd Okręgowy w Toruniu ustalił i zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jest uzasadniona i jako taka skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku.

Na wstępie należy podkreślić, iż sprawa niniejsza była rozpoznawana jako sprawa gospodarcza w postępowaniu uproszczonym. W konsekwencji apelacja w takiej sprawie, obok wymagań określonych w treści art. 368 k.p.c., winna także spełniać wymagania określone w art. 505⁹ § 1 k.p.c., który to przepis ogranicza podstawy apelacji w postępowaniu uproszczonym do zarzutów naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

W związku z powyższym w ocenie Sądu Okręgowego trafny był zarzut pozwanego naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę zapisu § (...)owu, w tym klauzuli nr (...). i w konsekwencji błędne ustalenie przez Sąd meriti, że pozwany ubezpieczyciel odpowiada wobec powoda za szkody wynikające z rękojmi, gwarancji lub z przepisów o sprzedaży konsumenckiej oraz za szkody, które mogą być zaspokojone na podstawie powyższych przepisów. Uszło bowiem uwadze Sądu pierwszej instancji, że rozszerzenie przez strony zakresu odpowiedzialności cywilnej za produkt - (...) za produkt (klauzula nr (...)) nie dotyczy wyłączeń odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela wymienionych w § (...) owu; w przepisie tym nie ma mowy o możliwości rozszerzenia zakresu ochrony ubezpieczeniowej tak jak w § 22, w treści którego postanowiono, że (...) nie odpowiada za szkody enumeratywnie tam wymienione „o ile zakres ochrony ubezpieczeniowej nie został rozszerzony przez włączenie odpowiednich klauzul dodatkowych zawartych w Załączniku nr 1 do OWU lub w postanowieniach dodatkowych do umowy ubezpieczenia”. Trafnie zatem zarzuca pozwany w apelacji, iż w świetle § (...) owu nie odpowiada on jako ubezpieczyciel za szkody wynikające z rękojmi, gwarancji lub z przepisów o sprzedaży konsumenckiej oraz szkód, które mogłyby być zaspokojone na podstawie tych przepisów. W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego zasadny jest również zarzut apelacji naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 822 k.c. poprzez ustalenie, iż wobec rozszerzenia odpowiedzialności pozwanego za produkt – klauzula nr (...)nie mają zastosowania w realiach niniejszej sprawy wyłączenia jego odpowiedzialności za produkt czy to z rękojmi, gwarancji lub z przepisów o sprzedaży konsumenckiej.

Zakładając jedynie hipotetycznie, że strony rozszerzyły zakres ochrony ubezpieczeniowej za produkt za szkody wynikające z rękojmi. gwarancji lub z przepisów o sprzedaży konsumenckiej o klauzulę nr (...) to w ocenie Sądu nie zmienia to sytuacji prawnej pozwanego ubezpieczyciela w zakresie braku jego odpowiedzialności za przedmiotową szkodę. Jak trafnie bowiem podniósł pozwany w apelacji skoro w świetle pkt (...)nie odpowiada on za szkody polegające na uszkodzeniu bądź zniszczeniu samego produktu to tym bardziej nie odpowiada on za ponowne wyprodukowanie produktu. Co więcej w świetle pkt(...)klauzuli nr (...) pozwany ubezpieczyciel nie odpowiada za wycofanie z rynku wadliwej partii produktu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. uwzględnił apelację pozwanego i zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w pkt I i w pkt III w ten

sposób, że powództwo oddalił (art. 822 k.p.c.) i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217,55 zł tytułem kosztów procesu (art. 98 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c.).

Na zasądzone koszty procesu za I instancję złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego będącego radcą prawnym w minimalnej wysokości 1.200,00 zł przewidzianej w taksie radcowskiej.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Zasądzone koszty procesu za drugą instancję objęły opłatę sądową od apelacji w kwocie 100 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego będącego radcą prawnym w minimalnej wysokości 450,00 zł przewidzianej w/w taksą radcowską.

Z.

1) (...)

2) (...)

- (...)

- (...)

3) (...)

T. (...)